

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání, konaném dne 24. 11. 2023, **odvolání obžalovaného H. V. D.**, narozeného xxx, proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 23. 5. 2023, č. j. 66T 181/2022-90, a rozhodl

takto:

Dle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného H. V. D. **zamítá.**

Odůvodnění:

Obecná zjištění

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 23. 5. 2023, č. j. 66T 181/2022-90, byl obžalovaný H. V. D. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku. Podle skutkových zjištění nalézacího soudu se tohoto přečinu měl dopustit tím, že

dne 1. 12. 2022 v době kolem 10:00 hodin z Krnova do Bruntálu až na ulice Nádražní a Dukelská, kde byl kontrolován v 10.15 hodin blůdkou Policie ČR, řídil osobní motorové vozidlo zn. Hyundai i30, r.z. xxx, přesto, že si byl vědom, že:

- mu příkazem Městského úřadu v Bruntále č.j. MUBR/33970-22/mor ze dne 6. 5. 2022, který nabyl právní moci dne 26. 5. 2022 poté, co jej V. D. H. dne 17. 5. 2022 osobně převzal, byl uložen mimo jiné zákaz činnosti ve formě zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 12 měsíců,

- mu dne 14. 3. 2022 bylo pod č.j. MURY 6279/2022 fíkcí doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, které mu následně bylo dne 17. 3. 2022 vhozeno do schránky v místě tehdejšího trvalého bydliště, kdy součástí oznámení byla výzva k odevzdání řidičského průkazu s poučením, že uplynutím 5 pracovních dnů od doručení oznámení pozbývá řidičské oprávnění, následně poté, co dne 22. 3. 2022 v důsledku uplynutí zákonné lhůty pozbyl řidičské oprávnění, podal až dne 31. 3. 2022 proti zápisu bodů námitky, kdy Městský úřad v Rýmařově pod č.j. MURY 21580/2022 dne 9. 8. 2022 námitky zamítl a potvrdil provedený záznam bodů, což bylo dále potvrzeno i rozhodnutím Krajského úřadu v Ostravě dne 21. 11. 2022 s právní mocí téhož dne pod č.j. MSK 150310/2022, a o tom, že motorová vozidla nesmí řídit, byl informován blůdkou Policie ČR již při dopravní kontrole dne 28. 4. 2022.

Za to byl obžalovanému H. V. D. uložen peněžitý trest ve výměře 25 000 Kč, který se skládá ze 100 denních sazeb ve výši 250 Kč za jednu denní sazbu. Dle § 68 odstavec 5 trestního zákoníku bylo stanoveno, že peněžitý trest bude zaplacen ve splátkách po 1 250 Kč měsíčně se splatností vždy k 15. dni v kalendářním měsíci. Splatnost první splátky je do 15. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž toto rozhodnutí nabude právní moci. Výhoda splátek peněžitého trestu odpadá, jestliže obžalovaný nezplatí dílčí splátku včas.

Dle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 2 roků.

Odvolání, odvolací námitky a vyjádření k odvolání

2. Citovaný rozsudek byl napaden odvoláním obžalovaného H. V. D. prostřednictvím jeho obhájce Mgr. Václava Voříška (č. l. 100-104), a to do všech jeho výroků.

3. Podstata odvolacích námitek byla zaměřena zejména do subjektivní stránky stíhaného jednání s argumentací, že obžalovaným není zpochybňováno řízení motorového vozidla zn. Hyundai dne 1. 12. 2022, nicméně ten měl v té době mít za to, že ve správním řízení v jeho věci probíhá odvolací řízení, tedy nenabylo právní moci správní rozhodnutí o zákazu řízení (Městského úřadu v Bruntále ze dne 6. 5. 2022, č.j. MUBR/33970-22/mor) a vědomě tak neporušuje správní zákaz řízení. Obdobný postoj zaujal i pro případ tzv. vybodování, v němž byly podány námitky proti vybodování a věc proto nebyla pravomocně neskončená (Městský úřad Rýmařov ze dne 14. 3. 2022, sp.zn. MURY 6279/2022), neboť obžalovaný vědomě neřídil motorové vozidlo za situace, že by věděl, že je pravomocně vybodován. Dokazováním správních spisů bylo prokázáno, že opravné prostředky ve správních věcech byly podány. Obžalovaný má za to, že policisté přítomní kontrole nemohli a nemohou jako svědci dosvědčit, zda obžalovaný umí dobře česky, jak lze dovodit z napadeného rozsudku.
4. Odvolatel je názoru, že nemařil vybodování, neboť výkon pozbytí řidičského oprávnění na základě vybodování k datu 1. prosince 2022 ještě nepočal a ani jej nemohl vykonávat, protože vykonával jako první „pouze“ trest zákazu řízení uložený příkazem Městského úřadu v Bruntále ze dne 6. 5. 2022.
5. Za vadu napadeného rozsudku považuje, že soud akceptoval porušení ústavní zásady „ne bis in idem“ ve správním řízení, kdy tzv. vybodování, v jehož důsledku pozbyl řidičského oprávnění, považuje za protiústavní, neboť za průběžné přestupky byl dříve postižen v samostatných řízeních, tedy byl opětovně „potrestán za totéž, za co už potrestán byl“.
6. Rovněž odvolatel nesouhlasí s výší uloženého trestu.
7. Navrhl zrušení napadeného rozsudku v odvolacím řízení a vrácení věci Okresnímu soudu v Bruntále k dalšímu řízení a rozhodnutí.
8. V průběhu odvolacího řízení došlo ke modifikaci osoby obhájce obžalovaného H. V. D., když dne 10. 11. 2023 jmenovaný udělil plnou moc Mgr. Radomíru Janečkovi (č.l. 148). Byť soudu nebyl předložen žádný písemný materiál dokladující ukončení dřívějšího zastoupení Mgr. Václavem Voříškem, byla tato okolnost sdělena nově zvoleným obhájcem u veřejného zasedání dne 24. 11. 2023.
9. Obhájcem Mgr. Radomírem Janečkem, osobně přítomným u veřejného zasedání o odvolání, byl nově vymezen obsah odvolacích námitek proti napadenému rozsudku soudu prvního stupně s tím, že od odvolací argumentace uplatněné dřívějším obhájcem Mgr. Voříškem, odporující judikatuře Nejvyššího soudu, odvolatel ustupuje.
10. V nově uplatněné odvolací argumentaci bylo zdůrazněno, že odvolatel neumí česky, resp. jeho možnosti komunikace v českém jazyce jsou značně omezené. Rozhodnutí Městského úřadu Rýmařov o tom, že se vybodoval mu bylo doručeno fikcí pouze českém jazyce. Rovněž rozhodnutí Městského úřadu Bruntál, kterým mu byl uložen zákaz řízení, mu bylo doručeno pouze v českém jazyce. Ani v jednom z těchto správních řízení neměl odvolatel tlumočníka. Z tohoto důvodu se obrátil na právního zástupce (Mgr. Václava Voříška), kterému obě rozhodnutí předal, ve lhůtách dostatečných pro podání opravného prostředku, a z jeho strany byl ujištěn, že opravné prostředky byly podány řádně a včas.
11. Odvolatel namítá, že jednal ve skutkovém i právním omylu, do něhož se nedostal tak úplně sám, neboť měl důvěru v to, že jeho právní zástupce podal všechny opravné prostředky řádně a včas. O tom, že se tak nestalo, se dověděl až se značným odstupem, přičemž porušení povinnosti advokáta vůči klientovi nelze důvodně předpokládat. Má za to, že tato okolnost měla být soudem I. stupně vyhodnocena přinejmenším jako okolnost polehčující, což se však nestalo.
12. Dále odvolatel konstatuje, že od počátku své jednání věcně nepopíral, ale z hlediska trestněprávní odpovědnosti byl ovlivněn záporným stanoviskem svého právního zástupce.

13. Poukazuje na skutečnost, že soud I. stupně zpřísnil uložený trest na základě konstatování, že se měl obžalovaný dopustit dalších přestupků, např. toho, že nedal znamení o změně směru jízdy blinkrem, ačkoliv toto nebylo vůbec předmětem dokazování, a žádný takový přestupek z toho spisu nevyplývá.
14. Dospěl-li by odvolací soud k závěru, že došlo k naplnění úmyslného trestného činu, měl by tento být hodnocen jako spáchaný v úmyslu nepřímém, a tedy přinejmenším v právním omylu, kterého se klient byl schopen vyvarovat. Navrhl, aby byly zmíněné okolnosti případu shovívavě vyhodnoceny a uložený trest byl zmírněn, zejména ve vztahu k trestu zákazu řízení, u něhož lze navíc očekávat kumulaci sankcí ze správních řízení. Tento trest se proto jeví jako nepřiměřeně přísný.
15. Intervenující státní zástupkyně k podanému odvolání uvedla stanovisko, že argumentace primárního odvolání, zpracovaného obhájcem Mgr. Voříškem, byla uplatněna již ve fázi řízení před prvostupňovým soudem a v odůvodnění napadeného rozsudku na ni bylo adekvátně reagováno, s tímto odůvodněním se plně ztotožňuje.
16. Z hlediska nového argumentačního postoje odvolatele konstatovala zejména, že okolnost uložení přísnějšího trestu v hlavním líčení oproti dřívějšímu trestnímu příkazu také není v rozporu se zákonem, konkrétně § 314g odst. 2 tr. ř. Trest uložený napadeným rozsudkem považuje za zákonný a přiměřený, při zohlednění všech okolností případu a osoby pachatele. Tvrzení odvolatele o doznání k vytykanému jednání nepovažuje za relevantní, neboť tento pouze připustil jízdu v daný den, což nelze popřít, byl-li kontrolován hlídkou policí, avšak nadále přetrvává jeho inklinace k postoji, že jízda nebyla subjektivně protiprávním jednáním. Navrhují, aby podané odvolání bylo zamítnuto jako nedůvodné. Navrhla podané odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnout.

Řízení a rozhodnutí o odvolání

17. Odvolání bylo podáno proti rozhodnutí soudu I. stupně, u něhož trestní řád opravný prostředek připouští, bylo podáno včas, v zákonné lhůtě, osobou k tomu oprávněnou a zákonným způsobem (§§ 245 až 249 trestního řádu). Nebyly tedy shledány zákonné důvody pro postup dle § 253 trestního řádu.
18. V konaném veřejném zasedání krajský soud, v rámci kritérií § 254 trestního řádu, přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku napadených odvoláním, jakož i správnost postupu řízení z hlediska vytykaných vad.
19. Po přezkoumání napadeného rozsudku odvolací soud zjistil, že prvostupňový soud v posuzované věci provedl řízení v souladu se zákonem i dlouhodobě aplikovanou soudní praxí, rovněž provedl potřebné dokazování, v rámci něhož se dostatečně zabýval a vypořádal se všemi relevantními aspekty trestního řízení, které v odůvodnění svého rozhodnutí náležitým způsobem vyhodnotil a odůvodnil. V řízení, jež rozsudku předcházelo, nebyly shledány žádné procesní vady, které by měly za následek porušení práva na obhajobu.
20. V rámci provedených důkazů se okresní soud správně vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, dostatečně rozvedl, které důkazy provedl, jak je hodnotil, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Rozsudek a jeho písemné vyhotovení splňují zákonné náležitosti dle §§ 120-125 trestního řádu. Z hlediska provedených důkazů v intencích ust. § 2 odst. 5 tr. řádu byl ustálen skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy byly hodnoceny ve smyslu ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, při uvážení všech okolností případu, a to jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. V rámci dokazování byly objasněny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Okresnímu soudu nelze vytknout, že by provedené důkazy hodnotil v rozporu se zákonem či pravidly formální logiky. Vzhledem k tomu je možno odkázat na odůvodnění rozsudku nalézacího soudu, se kterým se

krajský soud ztotožnil. Odvolací soud přitom respektoval hodnocení důkazů soudem I. stupně, jímž je ve smyslu § 263 odst. 7 věty poslední trestního řádu vázán.

21. Soud prvního stupně nepochybil, pokud dospěl k závěru o vině obžalovaného H. V. D., jak skutkově vymezeno ve výroku o vině napadeného rozsudku. Výstupy, tj. úvahy a závěry, z důkazů v řízení provedených, jak jsou popsány v bodech 2-15 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jsou přiléhavé a logické, odvolací soud se s nimi v plném rozsahu ztotožňuje, proto na ně pro stručnost odkazuje [Tím, že odvolací krajský soud odkazuje na odůvodnění rozsudku vydaného soudem prvního stupně, nedochází ke zkrácení procesních práv obžalovaného, ani poškozených. Podle judikatury Ústavního soudu ČR i Evropského soudu pro lidská práva (viz např. rozhodnutí sp.zn. II. ÚS 583/13, I. ÚS 31/12, II. ÚS 2947/08, věc Van de Hurg proti Nizozemsku ze dne 9. 4. 1994, věc Higginsová a další proti Francii ze dne 19. 2. 1998) je přípustné, aby se odvolací soud při zamítnutí odvolání omezil i na převzetí odůvodnění nižšího soudu].
22. Odvolací argumentaci, a to ani v jedné z uplatněných modifikací, krajský soud nepřisvědčil. Zejména obhajoba a odvolací argumentace v době působení obhájce Mgr. Václava Voříška vykazuje zjevně účelových parametrů (návazně na postoje ve správních řízeních, jak vyplývá z připojených spisů), s evidentním záměrem a cílem jednostranného náhledu na posuzovanou problematiku.
23. Byť v řízení před odvolacím soudem došlo k výrazné modifikaci odvolací argumentace, z opatrnosti považuje odvolací soud za potřebné alespoň v základních parametrech vyjádřit se k původní verzi, na jejímž základě byla postavena rovněž obhajoba odvolatele v prvostupňovém řízení. Její podstata vycházela z nesprávného, resp. účelově zavádějícího, názoru, že uplatněním námitek proti oznámení o tzv. vybodování v řízení Městského úřadu Rýmařov, č.j. MURY 6279/2022, nenastaly podmínky pro pozbytí řídičského oprávnění, tudíž do doby konečného rozhodnutí o těchto námitkách nemohl obžalovaný H. V. D. subjektivně předpokládat, že porušuje zákaz řízení motorových vozidel, včetně záchytu dne 28.4.2022 (viz též argumentace ve správním řízení Městského úřadu Bruntál, č.j. MUBR/33970-22/mor), kterým byl tvořen další podklad pro porušení zákazu řízení dne 1.12.2022.
24. K tomu odvolací soud konstatuje, že problematika pozbytí řídičského oprávnění v důsledku dosažení maximálního počtu bodů v registru řidičů je upravena v ustanoveních § 123c a § 123f zákona č. 361/2000 Sb, o silničním provozu, z jejichž obsahu lze zdůraznit:

§ 123c

(1) Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zařaznamenává řidičem dosažený počet bodů pouze do celkového počtu 12 bodů.

(3) Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení zážnamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řídičského průkazu a mezinárodního řídičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řídičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

(5) Řidič, který pozbyl odbornou způsobilost podle odstavce 3, je povinen výzvu podle odstavce 3 splnit.

(7) Dosáhne-li řidič, který je držitelem řídičského průkazu členského státu, řídičského průkazu vydaného cizím státem, mezinárodního řídičského průkazu vydaného cizím státem, celkového počtu 12 bodů, pozbývá právo k řízení motorového vozidla na území České republiky po dobu jednoho roku.

(8) Lhůta jednoho roku uvedená v odstavci 7 počíná běžet ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku nebo trestném činu, spáchaným jednáním zařazeným do bodového hodnocení, na jehož základě řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů.

§ 123f

(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

(2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky důvodnými, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

(3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče nedůvodnými, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Vydání rozhodnutí může být prvním úkonem správního orgánu v řízení.

(4) Podá-li řidič po dosažení celkového počtu 12 bodů námitky proti provedení záznamu bodů, běh lhůt stanovených v § 123c odst. 3 se přerušuje ode dne doručení námitek příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do dne, v němž rozhodnutí podle odstavce 3 nabude právní moci.

25. Dle citovaných ustanovení a konstantní praxe **pozbývá řidič ze zákona řídičské oprávnění** uplynutím 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o dosažení 12 bodů a výzvy k odevzdání řídičského průkazu (§ 123c odst. 3). Podáním námitek (§ 123f odst. 4) se přerušuje běh lhůt dle § 123c odst. 3, avšak námitky, které jsou způsobilé k vzniku takového procesního stavu, musejí být podány do 5 pracovních dnů, kdy po marném uplynutí této lhůty řidič ze zákona, tj. bez dalšího, automaticky pozbývá řídičského oprávnění. To však nevylučuje podání námitek i mimo rámec této lhůty, o nichž je následně povinnost vést správní řízení a rozhodnout, nicméně takto později podané námitky nemají odkladný účinek (tj. nezakládají přerušování lhůt dle § 123c odst. 3) obsažený v ustanovení § 123f odst. 4. Právě taková procesní situace nastala v řízení Městského úřadu Rýmařov, č.j. MURY 6279/2022. Z hlediska doručování oznámení a výzvy dle § 123c odst. 3 cit. zákona v daném správním řízení nelze shledat žádné pochybení, neboť doručení písemnosti formou uložení s následným vhozením do poštovní schránky je zcela legitimním způsobem doručování a navozuje stejné procesní důsledky, jako fyzické převzetí doručované písemnosti. Navíc je zřejmé, že obžalovaný H. V. D. doručovanou písemnost bezpochyby fyzicky obdržel, neboť 31. 3. 2022 již reagoval podáním námitek jeho právního zástupce Mgr. Václava Voříška, byť je udělení plné moci jmenovanému datováno až 2.4.2022. Je logické, že nevěděl-li by obžalovaný H. V. D. o sdělení a výzvě k odevzdání řídičského průkazu (kteroužto povinnost mimochodem nesplnil, přestože námitky byly podány až výrazně po uplynutí pětidenní lhůty k podání námitek, o níž byl v doručované písemnosti výslovně poučen), není důvodné předpokládat angažování právního zástupce. Rovněž je nutno zdůraznit, že v dokumentované korespondenci bylo tomuto právnímu zástupci výslovně dne 5. 4. 2022 sděleno, že H. V. D. má od 22.3.2022 „zablokováno“ řídičské oprávnění.
26. Lze shrnout a uzavřít, že odvolací soud v rámci přezkumné činnosti k napadenému rozhodnutí posuzoval rovněž zákonnost správních řízení Městského úřadu Rýmařov, č.j. MURY 6279/2022, potažmo Městského úřadu Bruntál, č.j. MUBR/33970-22/mor, přičemž v nich žádného procesního pochybení správních orgánů, které by mohlo ovlivnit posouzení nynější trestní věci, neshledal. Následná argumentace H. V. D. jak ve správním tak v trestním řízení, uplatňovaná prostřednictvím jeho právního zástupce/obhájce Mgr. Václava Voříška, byla nedůvodná a zjevně účelová. Jsou-li rozhodnutí z obou označených správních řízení (byť by postačovalo i jedno z nich) podkladem pro naplnění skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní dle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku v posuzovaném řízení, lze tuto skutečnost vyhodnotit jako zcela důvodnou. V dané souvislosti je správný a odůvodněný závěr nalézacího soudu, pakliže forma zavinění obžalovaného H. V. D. byla vyhodnocena jako úmysl přímý dle § 15 odst. 1, písm. a) trestního zákoníku (viz bod 16 rozsudku).
27. Nová odvolací argumentace, uplatňovaná prostřednictvím obhájce Mgr. Radomíra Janečka, kladla důraz zejména na subjektivní okolnosti případu, se zvýrazněním cizozemského původu obžalovaného H. V. D. a jeho problémům s porozuměním českému jazyku, problematickým působením právního zástupce Mgr. Václava Voříška v jehož důsledku měl obžalovaný jednat ve

skutkovém i právním omylu, a zpřísněním trestu oproti trestnímu příkazu vůči němuž byl podán odpor (viz body 10-13 výše).

28. Odvolací soud nepřisvědčil důvodnosti ani modifikované odvolací argumentaci. V obecné rovině je zapotřebí zdůraznit, že občanům žijícím na území jakéhokoli státu, Českou republiku nevyjímaje, bývají na jedné straně přiznána práva, ale na straně druhé jsou zavázáni k určitým standardním povinnostem, a to tuzemci i cizozemci bez rozdílu. Mezi takové povinnosti nepochybně primárně patří dodržování zákonů, včetně legitimních procesních postupů k jeho zajištění nebo vymáhání. K osobě obžalovaného H. V. D., byť je formálně občanem (státním příslušníkem) jiného státu, je v popsaných souvislostech nutno konstatovat, že je dlouhodobým obyvatelem České republiky, když z evidenční karty řidiče vyplývá, že řidičské oprávnění získal již v roce 1992 (v následných letech pak opakovaně pozbyl uloženými zákazy). Ve výpisu z živnostenského rejstříku je veden jako podnikatelský subjekt (OSVČ), pod IČ 49476602, s prvotním vznikem živnostenského oprávnění v roce 1993, přičemž jsou u něj vykazována jako aktivní celkem tři živnostenská oprávnění, mj. v oboru hostinská činnost a prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin. Mimo to je registrován jako „odpovědný zástupce“ u dalších osmi samostatných podnikatelských subjektů. Jakýkoli odkaz na případnou jazykovou nedostatečnost jmenovaného proto nelze přijmout. Jmenovaný je dlouhodobě etablován pro podmínky aktivit na území České republiky, je-li živnostensky registrován v takovém množství případů, není důvodné nepředpokládat příslušnou orientaci v konkrétním oboru a právních normách s ním souvisejícím. V opačném případě by jen obtížně mohl plnit všechny zákonné povinnosti vyplývající z podnikatelských aktivit. Mezi takové povinnosti zcela jistě patří i doručování korespondence, kdy lze jen opakovat, že doručení formou fikce je zcela standardním způsobem náhradního doručení, uplatňovaná i v systému komunikace prostřednictvím datových schránek. Koneckonců vcelku bezproblémovou komunikaci obžalovaného H. V. D. popsal ve své výpovědi svědek Lukáš J., což odpovídá profilu obžalovaného z hlediska jeho pobytu v České republice.
29. Není možno vyloučit, že by obžalovaný H. V. D. nemusel porozumět všem právním nuancím vyplývajícím z doručované korespondence ve správním řízení. Nic mu však nebránilo, aby bezprostředně reagoval dotazem nebo konzultací u příslušného orgánu, u něž by se mu dostalo adekvátního vysvětlení či poučení. Obžalovaný však žádnou vlastní aktivitu nevyvinul, přičemž jeho nečinnost nelze, s ohledem na všechny relevantní okolnosti, vyhodnotit jako důvodnou omluvu nastalých okolností, včetně procesních důsledků správního rozhodnutí. V daných souvislostech není možno přehlédnout, že v evidenční kartě řidiče má obžalovaný vykazováno velké množství záznamů o přestupcích a zejména opakované dřívější záznamy k uloženým zákazům řízení motorových vozidel z let 1992, 1994, 2013 a 2018. Je zřejmé, že posuzované tzv. vybodování z roku 2022 není ojedinělým prohřeškem, naopak obžalovaný H. V. D. je častým delikventem v souvislosti se silničním provozem a z předchozích opakovaných zákazů řízení si jednoznačně musel být vědom důsledků příslušného správního řízení. Odkaz na údajnou jazykovou bariéru proto nelze vyhodnotit jinak, než jako pokus o účelový manévr jak ve správním řízení, tak z hlediska nynější odvolací argumentace, a to bez ohledu na obsah informací, které mu byly podávány zvoleným právním zástupcem. Ohledně použití českého jazyka je zapotřebí upozornit na okolnost, že v rámci vedeného trestního řízení, za přítomnosti tlumočníka, obžalovaný H. V. D. dne 1. 12. 2022, v rámci poučení cizího státního příslušníka, prohlásil, že výslovně *nepožaduje písemný překlad dokumentů uvedených v ustanovení § 28 odst. 2 trestního řádu* (č. l. 7), tedy fakticky veškerá rozhodnutí v tomto trestním řízení. Takové vyjádření obžalovaného opět jen umocňuje závěr, že v rámci českého jazyka není natolik dezorientován, jak se snaží účelově proklamovat. Překlad rozsudku, realizovaný okresním soudem, byl proto nad rámec povinnosti orgánu činného v trestním řízení.
30. V právním posouzení jednání obžalovaného H. V. D. nalézacím soudem nebylo shledáno žádné pochybení, užitá právní kvalifikace je zcela přiléhavá skutkovému vymezení (viz bod 16-17 rozsudku).

31. Za nedůvodné je nutno vyhodnotit i odvolání podané do výroku o trestu. S ohledem na všechny relevantní okolnosti pro ukládání trestu dle § 39 trestního zákoníku, zejména osobnostní profil obžalovaného z hlediska recidivy dopravní delikvence, rozhodně nelze uložený trest považovat za nepřiměřeně přísný, a to ani v parametrech peněžitého trestu (navíc moderovaného možnostmi splátek) ani v trestu zákazu činnosti, kdy odvolací soud opět odkazuje na příléhavé odůvodnění vyplývající z bodů 18-20 napadeného rozsudku. Byl-li uložen přísnější trest zákazu činnosti oproti dříve vydanému a následně zrušenému trestnímu příkazu, je primárně možno konstatovat, v souladu se stanoviskem intervenující státní zástupkyně, že takový postup není zákonem vyloučen. Je na obžalovaném, zda trestní příkaz přijme a trest v něm uložený nebude právní moci, či zda podaným odporem bude zrušen. Dojde-li ke zrušení trestního příkazu v důsledku podaného odporu, není v následně konaném řízení soud obsahem zrušeného trestního příkazu jakkoli vázán (§314g odst. 2 trestního řádu).
32. K tomu je zapotřebí doplnit, že dle § 258 odst. 1, písm. e) trestního řádu může odvolací soud zrušit odvoláním napadený rozsudek jen v případě, je-li uložený trest v přezkoumávané části rozsudku nepřiměřený. Žádná taková okolnost zjištěna nebyla, kdy v kontextu výše uvedeného lze uzavřít, že druh, resp. charakter, ukládaného trestu (odnětí svobody) i jeho výměru je nutno považovat za zcela správné i zákonné. Provedl-li nalézací soud vysvětlení pro zpřísnění uloženého trestu zákazu činnosti (bod 20 rozsudku), učinil tak nad rámec svých zákonných povinností ve vztahu k výroku o trestu, čemuž nelze ničeho vytknout, nicméně takové vysvětlení fakticky nemá významnou relevanci, neboť rozsudkem uložený trest je zákonný.
33. Krajský soud uzavírá, že odvolání obžalovaného H. V. D. nebylo shledáno důvodným ani zčásti, proto bylo rozhodnuto o jeho zamítnutí dle § 256 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí je možno proti němu podat dovolání. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 trestního řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) trestního řádu nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 24. listopadu 2023

JUDr. Jiří Richter v. r.
předseda senátu